

POSZCZĘŚCIENIE (5) *sb n*

poszczęście (5), [**poszczeście**].

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e z tekstów nie oznaczających -é; poszczeście z tekstu nie oznaczającego é.

sg [N poszczęścieni(e).] ◊ G poszczęścieniã (1). ◊ A poszczęścieni(e) (2). ◊ I poszczęścieni(e)m (1). ◊ L poszczęścieniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. poszczęścić.

Powodzenie, szczęście; prosperitas Vulg (5) : Calculo candido notare diem fortunae, Poščzęście którego dnia náznáczíc. Mącz 31c; y będąc on [leciwy dworzanin] [...] mądrym/ nie piął by fie do tych rzeczy/ ktore fámy młodym ludziom należą: ále [...] miłował by fnađz takim křtałtem/ z iákiego nie telko przymowki mieć by niemogł/ áleby owřzem wielką chwałę odnioł/ y poščzęścienie/ czo fie młodemu człówiekowi rzadko/ ábo nigdy nie trefi. GórnDworz Kk8, Aa3v; RejPos 331.

[*poszczęścienie czyje: sbogaczil fze Iacob barzo nad poščzeczczenyę ynřzich flug TomZbrudzBrul Gen 30/43; O Wřfehmogący Oicze nařz niebiesky/ w ktore^{go} ręku moc wřfeliaka y poščzczęścienie pobořnych zawarte UstKóściel 152; Leop 2.Esdr 2/10 (Linde s.v. poszczęścić).*]

Wyrażenie przyimkowe: »za poszczęścieniem« (1): Ale ieřliby widział/ iż z iego niepořfufzeńřthwá á wykroczenia s krefu/ řzkodá wielka/ zá niezdárzeniem/ á pořzytek bárzo máły zá poščzczęścieniem przyřć by miał: thám nie rádę namniey odstępowác od páńřkiego rořkazania GórnDworz L4v.

Synonimy: pofortunienie, powodzenie.

Cf POSZCZĘŚCIĆ, SZCZĘŚCIE